

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě jednal dne 12. prosince 2016 ve veřejném zasedání v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Renaty Prausové a JUDr. Milana Ihnáta, JUDr. Jaroslavy Míketové o odvolání státního zástupce proti rozsudku Okresního soudu v Opavě ze dne 20. 10. 2016, č.j. 4 T 99/2016 – 280, a rozhodl **t a k t o :**

Z podnětu odvolání státního zástupce podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 tr.ř.
z r u š u j e se v napadeném rozsudku výrok o trestu a za podmínek § 259 odst. 3 tr.ř. se obžalovaný

Martin B. ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, t.č. xxx,

n o v ě o d s u z u j e

podle § 143 odst. 4 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku pro účely výkonu trestu se zařazuje do **věznice s dozorem**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku ukládá se trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu **7 (sedmi) let**.

V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem obžalovaný Martin B. byl uznán vinným pro jednání spočívající v tom, že dne 27. 3. 2016 na silnici č. 463 na katastru obce Skřípov, okres Opava, kolem 09.10 hodin po předchozím požití alkoholických nápojů řídil osobní vozidlo zn. Opel Vivaro Minibus registrační značky xxx, přičemž nepřizpůsobil rychlost jízdy zejména technickému stavu komunikace (šířka vozovky činila 5,5 m), při projíždění levotočivé zatáčky vjel částečně do protisměru a při stržení řízení vpravo došlo k nárazu přední části vozidla do stromu, dále vyjelo vozidlo vpravo mimo komunikaci, otočilo se kolem své osy a levým bokem narazilo do dalšího stromu, čímž porušil ustanovení (§§ 4 písmeno a), 5 odstavec 2 písmeno b), 11 odstavec 1 a 18 odstavec 1, odstavec 3, zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších novel; při dopravní nehodě utrpěli spolujezdci Lenka B. zranění - zejména rozhoždění plic při tupém poranění hrudníku, jemuž na místě podlehla, nezletilý V. B., nar. xxx, utrpěl zranění - zejména rozhoždění mozku při zlomeninách klenby a spodiny lebny, jemuž na místě podlehl; v době řízení měl obviněný v krvi nejméně 1,54 g/kg alkoholu, jež právně bylo posouzeno jako jednak přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odstavec 1, odstavec 3, odstavec 4 trestního zákoníku, jednak přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odstavec 1, odstavec 2, písmeno a) trestního zákoníku. Odsouzen byl podle § 143 odstavec 4 trestního zákoníku, § 60 odstavec 1, odstavec 2, odstavec 3 trestního zákoníku, § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu domácího vězení v trvání 2 let. Podle § 60 odstavec 3 trestního zákoníku je obžalovaný povinen zdržovat se na adrese xxx v rodinném domě vlastníka Antonína V. v pracovních dnech v době od 19.00 hodin do 5.00 hodin následujícího dne, ve dnech pracovního klidu a pracovního volna po celých 24 hodin denně s výjimkou navštěvování bohoslužeb 1x týdně ve dnech pracovního klidu. Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 7 let. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozené VZP ČR se sídlem Praha 3, Orlická 4/202, částku 57.291,- Kč.

Proti tomuto rozsudku podal odvolání státní zástupce v neprospěch obžalovaného Martina B. do výroku o trestu. V podaném odvolání vyslovil nesouhlas s rozhodnutím soudu I. stupně ve výroku o trestu, který byl zdůvodněn v případě trestu domácího vězení tím, že náležitě

hodnotil jak okolnosti přitěžující, tak polehčující. Při jejich zvažování však soud nemohl nepřihlédnout k významné okolnosti, a to k právem chráněným zájmům poškozených ve smyslu § 38 odst. 3 tr.zákoníku. V daném konkrétním případě soud uvádí, že uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody obžalovanému by znamenalo další potrestání nezl. T. B., rodičů, sestry zemřelé Lenky B., kteří by museli po dobu výkonu trestu nezletilého vychovávat. Obžalovaný se však dopustil dvou přečinů, z toho jednoho úmyslného, vozidlo řídil na úzké komunikaci rychlostí 95 km/hod., tedy vyšší než dovolenou, přičemž bezpečná rychlost pro jízdu danou zatáčkou byla stanovena na 79 km/hod. Při projíždění zatáčky vyjel obžalovaný částečně do protisměru, a vozidlo řídil pod vlivem alkoholu, kdy v krvi měl v době řízení nejméně 1,54 g/kg. alkoholu. Ze strany obžalovaného došlo ke třem závažným porušením dopravního předpisu, a svou nezodpovědnou jízdou zapříčinil dva těžké následky, smrt dvou osob, a to poškozené Lenky B., nar. xxx a nezletilého poškozeného V. B., nar. xxx. Škodlivost jednání obžalovaného pro společnost je natolik vysoká, že uložený trest domácího vězení je nepřiměřeně mírný. Navrhováno bylo zrušení napadeného rozsudku ve výroku o trestu v části trestu domácího vězení s tím, že odvolací soud rozhodne ve věci sám a uloží obžalovanému úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody při dolní hranici trestní sazby odst. 4 § 143 tr. zákoníku se zařazením do věznice s dozorem, a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu sedmi let.

Z podnětu podaného odvolání Krajský soud v Ostravě v intencích ust. § 254 tr.řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroku o trestu napadeného rozsudku z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

Správnost a úplnost skutkových zjištění podaným odvoláním napadána není. Odvolací námitky jsou vedeny do výroku o trestu. Krajský soud jako soud odvolací přezkoumal výrok o trestu napadeného rozsudku z hledisek ust. § 38, § 39 tr.zákoníku a z pohledu zákonných hledisek rozhodných pro rozhodování o druhu, výměře a účelu trestu dospěl k následujícím závěrům.

Předně je třeba konstatovat, že za vytýkanou trestnou činnost obžalovanému Martinu B., soudem I. stupně byl vyměřován trest při úhrnnosti trestu podle § 143 odst. 4 tr.zákoníku, § 43 odst. 1 tr.zákoníku, ve výměře tři léta až deset let, způsobí-li pachatel činem uvedeným v odst. 3 smrt nejméně dvou osob, a to při hrubém porušení zákonů o bezpečnosti dopravy. Z výroku o trestu napadeného rozsudku se zjišťuje, že obžalovaný Martin B. byl soudem I. stupně odsouzen podle § 143 odst. 4 tr.zákoníku, § 60 odst. 1, 2, 3 tr.zákoníku, § 43 odst. 1 tr.zákoníku k úhrnnému trestu domácího vězení v trvání dvou let, přičemž obžalovanému bylo stanoveno, že podle § 60 odst. 3 je obžalovaný povinen zdržovat se na adrese xxx v rodinném domě vlastníka Antonína V. v pracovních dnech v době od 19.00 hodin do 5.00 hodin následujícího dne, ve dnech pracovního klidu a pracovního volna po celých 24 hodin denně s výjimkou navštěvování bohoslužeb 1x týdně ve dnech pracovního klidu.

Podle § 60 tr.zákoníku soud může uložit trest domácího vězení až na dvě léta, odsuzuje-li pachatele **přečinu**, jestliže a) – vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného přečinu a osobě a poměrům pachatele, lze mít důvodně za to, že postačí uložení tohoto trestu, a to popř. i vedle jiného trestu a -b) - pachatel dá písemný slib, že se ve stanovené době bude zdržovat v obydlí na určené adrese, a při výkonu kontroly poskytne veškerou potřebnou součinnost.

Soud I.stupně ve svých závěrech stran příčin a následku správně a úplně zjistil a konstatoval rozhodné skutečnosti, jež doznaly výraz v právním posouzení věci. Shledal škodlivost jednání obžalovaného pro společnost jako značně vysokou, neboť podnapilí řidiči jsou častou příčinou nehod v silničním provozu, které mívají závažné fatální následky, jak tomu bylo i v projednávané trestní věci obžalovaného Martina B. Nelze však ze skutkových zjištění přehlédnout a soud I. stupně pomíjí skutečnost, že ještě v 9.10 hod., tedy v dopoledních hodinách v době řízení krev obžalovaného vykazala hodnotu 1,54 g/kg alkoholu v krvi. Porušení povinností řidiče, jak vyplývají z výroku o vině napadeného rozsudku jsou natolik zásadní ve vztahu k fatálním následkům jízdy obžalovaného při smrti dvou osob, jež po nárazu do stromu při částečné jízdě vozidlem v protisměru, toto vozidlo vyjelo mimo komunikaci vpravo, otočilo se kolem své osy, a levým bokem narazilo do dalšího stromu, čímž došlo u Lenky B. k rozmoždění plic, u nezletilého V. B. k rozmoždění mozku, v důsledku čehož obě osoby na místě zranění podlehly. Na závěrech o vysoké škodlivosti jednání obžalovaného nemohou ničeho změnit pozitivní reference osob z okruhu osob vyjmenovaných soudem I. stupně, jež se vyjádřily k osobě obžalovaného.

Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací si je vědom, že jednání obžalovaného citelně zasáhlo členy rodiny, nicméně s úvahou soudu I.stupně stran uloženého trestu se neztotožnil. Je to výlučně osoba obžalovaného Martina B., kdo odpovídá za usmrcení dvou osob členů rodiny. Jeho následný postoj v podobě lítosti nad svým jednáním však neodráží vysoký stupeň škodlivosti jeho jednání s fatálním následkem v podobě smrti dvou osob, při zásadním porušení předpisů dopravy. Proto krajský soud dospěl k závěru, při přihlédnutí ke společenské škodlivosti jednání obžalovaného na základě zákonných okolností vyplývajících z výkladu ust. § 39 tr.zákoníku a vyhodnotil, že soudem I.stupně trestní sankce, jak je vyjádřena ve výroku o trestu napadeného rozsudku, je neadekvátní co do druhu trestu, tak účelu trestu, zejména s přihlédnutím k povaze a rozsahu obžalovaným zaviněných následků. Zrušen byl proto výrok o trestu z napadeného rozsudku a obžalovaný Martin B. nově byl odsouzen podle § 143 odst. 4 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 let. Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku pro účely výkonu trestu byl zařazen do věznice s dozorem. Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku byl mu uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 7 let. Délka trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel byla shledána přiměřenou.**

Po zvážení okolností projednávané trestní věci odvolací soud z podnětu odvolání státního zástupce v neprospěch obžalovaného Martina B. do výroku o trestu rozhodl výrokem uvedeným v tomto rozhodnutí krajského soudu jako soudu odvolacího.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obžalovaného

b) obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí senátu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Ostravě, dne 12. prosince 2016

JUDr. Renata Prausová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení :
Marie Bočková